

Svmma Juris Canonici

Comprehensa Tribus Partibus In Qva Distincte Et Svccincte Explicantur,
quæ ad personas, negotia, & iudicia Ecclesiastica ex Canonum præscripto,
pertinent

Sive Antinomia Ivris Pontificii Et Cæsarei - per CCL. Differentias plurium
Doctorum auctoritate probatas, singulari studio in certas classes reducta,
discussa, & explicata

Strein, Johann

Coloniæ Agrippinæ, 1658

CXC. Differentia 2. Iure civili cùm Iudices discordant, plurium sententia
valet.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61864](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61864)

v. *Monasterium de in integr. restit. Guido in Decis. 43.* Nec legita abnuunt, sententiam in dominum ferendam esse. *Primo in causa matrimoniali Gless. in l. Nihil C. de procur. Secundo, cum dominus in iudicio praesens est. Bald. in l. i. C. de consuet. & interloc. iudic. Tercio, quando procurator lite contestata ad unum actum tan-*

tum, non vero ad totam causam peccatandam constitutus est. *Bald. eod. Denique excipienda est sententia interlocutoria minus praedicialis, Bald. in l. Quorjes. C. De sent. v. Andr. Gaill. l. 2. q. 1. ser. 102 Socinum Regal. 3. 16. M. rant. Bar. 6. iudicior. 5. De sent. num. 112.*

CXC.

DIFFERENTIA. 2.

Iure civili cum Iudices discordant, plurium sententia valet. *l. Duo ex tribus. 39. ff. de re iudic. At Iure Canonico non valet contra eum, qui est criminaliter damnatus, sed concors omnium sententia requiritur.*

c. Si quis Episcopus. 6. Q. 4. & c. 3. de iudic. Bartol.

141. Ioan. Bapt. a S. Blasio 148.

I. *C*elsi definitio est in *l. citata*. Duo ex tribus uno absente iudicare non possunt: quippe omnes iudicare iussi sunt. Sed si adlit, & contra sentiat, statim duorum sententia. Quid enim minus verum est, omnes iudicasse? Vnius vero pluribus indubitato nulla sententia est. *l. Cum Magistratus. C. Quando provocare non est necesse. ubi Imp. Gallian. & Valer. Cum Magistratus datos iudices, & unum ex his pronuniasse proponas, non videtur appellandi necessitas fuisse, cum sententia iure non teneat. Igitur (Gottifredus ibi) sententia ab uno ex pluribus delegatis lata non valet, & nulla est. Menoch. Casu 187.*

II. Inter Canones extat *c. 1. & 2. l. 9. cit. eiusd. tenoris*, quod in discordia, plurium sententia non sit ferenda. Si quis Episcopus (*6. Q. 4.*) in aliquibus causationibus iudicatur, & viderit ipsos Episcopos, qui in provincia sua sunt, iudicio discrepare, & alii videantur eum, qui iudicatur, iustificare, alii condemnare, pro defensione huius defensionis placuit

sancto Concilio, ut de provincia vicina alter Metropolitanus convocetur, ut per eum confirmetur, quod secundum relictum placuerit canonem. Verum hic *Glossa obicit in c. Submittitur. Dist. 21. contrarium definitum esse, ut nimirum omnibus controversijs ad superiorem iudicem eatur, sed illud non observatur, cum vel partes inter se conveniunt, debilio modo, vel diversum statuto aliquo definitur, quemadmodum in praesenti casu fit.*

III. Clarior est *c. Prudentiam. De off. & potest. iudicis deleg. propositio*. Cum causa committitur tribus delegatis cum clausula *Quod si non omnes, & priusquam appareat de impotentia tertij, residuos ad cognitionem causae procedere non debere: & si processerint, irritum fore.* Integrum enim iudicium censetur, quod plurium sententiis confirmatur, & mandati excedere fines probatur, qui circa formam rescripti accepti praesumit iudicare. *v. Barb. in c. cit. Prudentiam.*

CXCI.